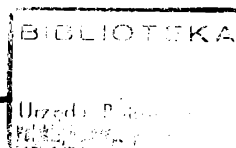

10 listopada 1932 r.

E01c 5/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16717.

Kl. 19-2

19c 5/06

Stanisław Krzysztoporski
(Katowice, Polska).

Kostka brukowa.

Zgłoszono 9 lutego 1931 r.

Udzielono 6 lipca 1932 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest kostka brukowa, która odznacza się dużą wytrzymałością i podatnością.

W celu otrzymania kostki według wynalazku, przedstawionej na rysunku tytułem przykładu, miesza się cement ze szplitem lub z odłamkami granitu albo podobnego kamienia w odpowiednim stosunku i ubija po zmieszaniu z wodą sposobem hydraulicznym lub mechanicznym w formach, które są tak wykonane, iż kostki otrzymują rowki *a*, które przeprowadzone są najkorzystniej w kierunku poziomym, mogą być jednak wykonane ukośnie. Okazało się, że najkorzystniejszy stosunek cementu do

szplitu jest 1 : 6. Kostki można ewentualnie uzbroić żelazem, a powierzchnię ich wykonać gładko lub też utrwalić opiłkami żelaznymi, względnie wykonać w nich rowki.

Kostki te układa się normalnie, a przestrzenie pomiędzy nimi zalewa się smołą lub innym materiałem, który wypełnia rowki *a*, dzięki czemu otrzymuje się bardzo podatną nawierzchnię. Warstwa smoły powyżej rowków opiera się na stosunkowo szerokiej warstwie wypełniającej rowki, dzięki czemu nawet przy bardzo silnym działaniu słońca smoła nie może stopić się aż do dolnych części kostek, gdyż warstwa jej w rowkach jest chłodzona, nie

podlega więc działaniu ciepła. Przy wykonywaniu mniej podatnych nawierzchni przestrzenie pomiędzy kostkami zalewa się cementem, a smołę stosuje się jedynie co kilka kostek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kostka brukowa znamienne tem, że składa się z mieszaniny cementu ze szpli-

tem lub z odłamkami kamienia, ubitej na mokro w formach.

2. Kostka brukowa według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada na obwodzie poziome lub skośne rowki (*a*).

Stanisław Krzysztoporski.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

